

Vadat és halat, s mi jó falat
Szomszárjaink ingere,
Sürgő csoport, stáx szolga hord,
Hogy nézni is keress;

S mind, a miket e szép sziget
Szelt, állt terem;
S mind, a mi boc peraszegre főtt
Túl messze tengeren.

~~Haj, vesd el urak!~~
Te urak, te urak! hát senki sem
Közint értem poharr?
Te urak, te urak! te weloi ebek!
Né eljen Eduárd?

Vadat és halat, mi az ég alatt
Szomszárjaink kellemes
Ára túrok én: de jöszög én
Bélle minden nemes.

Te urak, te urak, kibirány ebek!
Né eljen Eduárd?
Hol van, ki renge sehtem —
Elt egy weloi bárd!

Gymisóra néz a sok riték,
A vendég weloi urak;
Orvásokon, mint félelen,
Sapadt el a harag.

Szó bunszakad, hang fermakad,
Sohellet megözögik —
Apo, megölt fehér galamb,
De bárd emelkedik.

Itt vonn király, ki vesztet
Ütöngi, mond az agy;
S jegyves csörg, hald hívög,
S mint hirtelen csap.

A jegyves csörg, hald hívög,
A nap vetéiba száll,
Vetragra gyűlt az éji vad:
Te letted ere, király!

MAGYAR
TUDOMÁNYOS
AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

Levegőre néprink errei,
Hatalomba, mint kerépfé,
Hogy sírva tallör, a kei ál;
Király, te letted ere!

~~Maglyára!~~ Maglyára!
Maglyára! maglyára! igen kemény —
Parancsol Eduárd,
Ha! lágyabb ebek hull nekünk;
S belépo egy ifju bárd.

« Ah! lágyan kél az éji fel,
Miközött öböl fel,
Sűrűk keráma, szöggek
Tanácsa nyugtá belé.
Sé szűk rábot, se szűk ánya
Sé jöszög csöszög!... »
S int a király; s elvité meg
A maglyára urol.

De ~~szóron~~ szóron a hirtelen
Eli áll harruabli;
Kutran a bal magara vall,
De ige hallatik:

« Ohullt csatában a derék —
No, halld meg, Eduárd!
Nem el egy weloi bárd.

Emelke sör a lanson még —
No halld meg, Eduárd:
Nétek fejére minshaw int,
Melyet teng weloi bárd.

Maglyára én! — S parancsol ad
Király reuencelést:
Maglyára, ki ellenregrül,
Mindon weloi ebeket!

Sürgő sírva szögkésnek,
A maglyára szögkésnek,
Montgomeryben szögkésnek,
A hirtelen szögkésnek.

S Eduárd király, augst király
A maglyára szögkésnek,
Körötte ég földkés az éji:
A weloi taromány.

Östök, szögkés, szögkés, szögkés
Lángyitka weloi bárdi:
De egy szögkés sör a montani
Hogy: eljen Eduárd.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS
AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

Minde Zing